

انترناسیونال

۱۸۰

حزب کمونیست کارگری ایران
Worker-communist Party of Iran

جمعه ۴ اسفند ۱۳۸۵، ۲۳ فوریه ۲۰۰۷

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

www.m-hekmat.com

جمعه ها منتشر میشود

Fax: 001-519 461 3416

anternasional@yahoo.com

سردبیر: محسن ابراهیمی

در مبارزه برای خلاصی از حجاب با ما همراه شوید! حجاب پوشش نیست، پرچم بی حقوقی زن است

اطلاعیه تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران بمناسبت ۸ مارس

بسیاری از اماکن و برنامه ها باید اجتناب کند، از معاشرت با جنس مخالف بر خیز میشود، از ارث برابر برخوردار نیست، حق طلاق ندارد، حق سرپرستی فرزند بصورت برابر با مرد را ندارد و ... از اینرو حجاب سمبل بردگی زن است. حجاب یک پوشش نیست، حجاب پرچم آپارید جنسی است. هر جا حجاب وجود دارد ستم به زن اجتناب

صفحه ۳

اما در کشورهای اسلام زده و محیط های اسلامی، زندگی زنان یک کابوس روزانه است. در ایران ۲۷ سال است که زنان با یکی از ضد زن ترین حکومت های تاریخ که بر پرچمش بی حقوقی زن رسما حک شده است دست و پنجه نرم میکنند. با روی کار آمدن اسلام سیاسی در ایران، حجاب به زنان تحمیل شد و همراه آن زنان رسما و قانونا از بسیاری از حقوق شهروندی محروم شدند. از آن زمان مبارزه برای لغو حجاب در

بی حقوقی زن یک مشخصه دنیای نابرابر امروز است. در بسیاری از کشورها زنان رسما و قانونا از حقوق ناچیز مردان هم محروم اند. در کشورهای پیشرفته تر نیز، علیرغم پیشروی هائی که به یمن تلاش و مبارزه جنبش های پیشرو برای رفع تبعیض و برابری زن و مرد صورت گرفته است، کماکان نابرابری اقتصادی و سنن مردسالار در متن نظام سرمایه داری، زنان را از حقوق برابر با مردان محروم میکند.

ستون اول

محسن ابراهیمی

سرنگونی جمهوری اسلامی، سریعترین راه

امروز تنش بین دو قطب تروریسم جهانی در باره پروژه اتمی جمهوری اسلامی وارد مرحله تازه ای شد. اولتیماتوم دو ماهه شورای امنیت سازمان ملل به جمهوری اسلامی به پایان رسید. گزارش سازمان جهانی انرژی اتمی اعلام کرد که جمهوری اسلامی به درخواستهای شورای امنیت در قطعنامه ۱۷۳۷ مبنی بر قطع غنی سازی اورانیوم عمل نکرده است. جمهوری اسلامی اعلام کرد به غنی سازی اورنیوم ادامه خواهد داد و سران دول غرب تهدید کردند بزودی شورای امنیت قطعنامه دیگری را صادر خواهد کرد و قدم بعدی را تعیین خواهد کرد.

در چند سال گذشته تنش میان این دو قطب تروریستی افت و خیز زیادی داشته است. دیپلماسی و تهدید به موازات هم پیش رفته است. آمریکا و متحدینش اعلام آمادگی کرده اند که به جمهوری اسلامی در قبال توقف غنی سازی اورانیوم امتیاز خواهند داد و در عین حال و همزمان "آخرین انتخاب" (نام دیپلماتیک حمله نظامی) را جلوی چشمان جمهوری اسلامی تکان داده اند. از جمله همین اخیرا ناوگان هواپیما بر و موشکهای پتیریات ضد موشک در منطقه

صفحه ۴

در حاشیه رویدادها بن بست اقتصادی و نگرانی جمهوری اسلامی

حسن صالحی

صفحه ۴

دو روز اعتصاب اختطاری و قدرتمند معلمان

اطلاعیه حزب

صفحه ۴

توضیح درباره شائبه پراکنی های "فراکسیون" در مورد پلنوم ۲۷ حزب

صفحه ۳

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱

ستون اول

خلیج مستقر کرده اند. در این میان گاهی حتی رسانه های معتبر غرب از نقشه های نظامی حمله به تاسیسات هسته ای و مراکز نظامی که آن پشت در حال طراحی هستند خبر داده اند. در طرف مقابل، احمدی نژاد به بوش نامه سرگشاده نوشته، خواسته در باره "اداره جهان" باهم مناظره کنند و در عین حال مژده داده که ایران بزودی قله های هسته ای را فتح خواهد کرد و جشن هسته ای برگزار خواهد کرد.

خطر جنگ، خطر تهاجم نظامی آمریکا به ایران، گسترش جهنمی که در عراق در حال حاضر زیانه میکشد به ایران و سطح وسیعتری از منطقه چقدر جدی است؟ آیا شاخ و شانه کشیدن هر دو طرف صرفا یک رجزخوانی توخالی برای امتیاز بیشتر گرفتن است؟ آمریکا و متحدینش چه امتیازی قرار است از حکومت اسلامی بگیرند که به خاطرش حتی ناوگان نظامی به منطقه اعزام میکنند؟ حکومت اسلامی دنبال چه امتیازی است که حتی به قیمت منزوی شدن بیشترش، به قیمت دور کردن روسیه و چین از خودش حاضر است به درخواستهای سازمان جهانی انرژی اتمی دهن کجی کند؟ آیا این سیکل مذاکره و تهدید، سیکل لبخند و مشت تکان دادن در مقطعی به یک رویارویی نظامی منجر خواهد شد؟ به این سؤال که آمریکا و ایران حتما به یک رویارویی نظامی کشیده خواهند شد یا نه، نمیتوان جواب آری یا نه داد. آن زمینه هایی که از همان اول مساله اتمی جمهوری اسلامی را به موضوع یک تنش حاد میان حکومت اسلامی و غرب تبدیل کرده است میتواند همین مساله را تا یک تهاجم نظامی و رویارویی نظامی بکشاند. آن زمینه ها چه هستند؟

اتمی شدن جمهوری اسلامی، جنبش اسلامی را در موقعیت تازه ای در تقابل با قطب دیگر تروریسم جهانی قرار میدهد. از نظر جنبش اسلامی، بمب اتم یک سلاح استراتژیک در یک تقابل جهانی با قطب مقابل تروریستی است. از این نظر برای جمهوری اسلامی اتمی شدن حیاتی است. با این حساب روشن است که از نظر آمریکا جمهوری اسلامی و

لذا جنبش اسلامی که مدعی قدرت در منطقه است نباید به یک سلاح استراتژیک مسلح شود. اما اوضاع عراق، کشمکش جمهوری اسلامی و آمریکا بر سر فعالیت هسته ای حکومت اسلامی را وارد یک فاز پیچیده تری میکند. عراق که قرار بود آزمایشگاه قدر قدرتی آمریکا باشد به باتلاق سیاسی برای آمریکا و متحدینش تبدیل شده است. شکست و پیروزی در عراق برای آمریکا، برای نظم نوین حیاتی است. آمریکا برای خروج از این باتلاق به جمهوری اسلامی احتیاج دارد که خود یک پای مهم سناریوی خونین در عراق است و بخش مهمی از آدمکشان حرفه ای اسلامی را تحت کنترل دارد. یک جمهوری اسلامی رام شده که دار و دسته اسلامیش در عراق را کنترل کند میتواند در باره پروژه اتمی اش امتیازات زیادی از آمریکا و غرب بگیرد. جمهوری اسلامی به این ضعف طرف مقابل واقف است و دفع الوقتها و دهن کجیهایش به آمریکا و سازمان جهانی انرژی اتمی از همین جا نشات میگیرد.

از طرف دیگر، خود حکومت اسلامی در باتلاق سیاسی دیگری گیر کرده است و با هر تکان مردم معترض بیشتر در گل فرو میروند. جنبش اسلامی در حال سقوط در ایران روی جنبش اسلامی در حال عروج در عراق حساب سیاسی بزرگی باز کرده است. صرف قدرت گرفتن جنبش اسلامی در عراق برای جمهوری اسلامی حیاتی است. در ضمن هر چقدر شاخه های سر به جمهوری اسلامی جنبش اسلامی در عراق قویتر باشند همانقدر دست جمهوری اسلامی در امتیاز گرفتن از آمریکا و غرب باز تر است. جنبش اسلامی در عراق برگ برنده جمهوری اسلامی است.

در صورت تبدیل این کش و قوس دیپلماتیک و تطمیع و تهدید به حمله نظامی و رویارویی نظامی، آثار و عواقبش بر زندگی مردم در منطقه و سرنوشت سیاسی منطقه و جهان آنچنان عظیم و عمیق است که حتی کمترین احتمال این اتفاق به اندازه کافی هشدار دهنده است. اگر آمریکا به ایران حمله کند جهنمی در منطقه شعله خواهد کشید که عراق

نمونه کوچکی از آن است. نه تنها نسل امروز در خون و آتش ماشین نظامی آمریکا و فرقه های اسلامی و قومی تا دندان مسلح غرق خواهد شد بلکه برای مدتی طولانی مردم امکان و امید تغییر زندگیشان را از دست خواهند داد. با تعرض نظامی آمریکا، جامعه زیر سلطه حکومت اسلامی که تا همین امروز گامهای بزرگی برای به عقب راندن این هیولا برداشته است، جامعه ای که هر روز معترض تر میشود، هر روز متشکلاتر میشود، هر روز رادیکالتر

میشود، هر روز چپ تر میشود و به افق رها شدن از نکبت اسلامی و خفقان و تبعیض اسلامی نزدیکتر میشود، کارگران و زنان و جوانانی که در کوچه و خیابان و دانشگاه و کارخانه این رژیم ننگین را به مصاف کشیده اند و هر روز بیشتر از پیش به مصاف میکشند، مبارزاتی که نوید تبدیل شدن به یک جنبش انقلابی و رها کردن مردم ایران از چنگال هیولاهای اسلامی را میدهد سرعت میتواند در موقعیت بدتر از عراق گیر بیافتند. در جامعه ای که سازمان مدنی فروپاشیده است مبارزه سیاسی و طبقاتی هم دیگر معنا ندارد. در صورت وقوع چنین سناریویی، آن فرصت تاریخی که در مقابل مردم ایران باز شده است برای مدت طولانی از دست خواهد رفت. آن فرصت تاریخی چیست؟ مردم ایران مدتهاست با پدروخوانده مافیای اسلامی در جهان مصاف میکنند. مردم ایران میتوانند و باید این حکومت را بزیر بکشند و راه را پیش روی مردم منطقه برای رها شدن از شر این جریان مافیایی در سطح منطقه و جهان باز کنند.

فقط یک راه در مقابل این چشم انداز تیره وجود دارد. باید هر چه زودتر، پیش از این که دیر شود در مقابل هر دو سوی این تروریسم جهانی به اعتراض قدرتمند دست زد. شرایط برای چنین کاری بسیار آماده تر از گذشته است. مردم جهان و مردم ایران، یعنی همان جبهه سوم در مقابل دو جبهه ارتجاعی آمریکا و متحدینش از یکطرف و جنبش اسلامی از طرف دیگر بسیار بیشتر از ۳ سال پیش آماده تر هستند. در سطح جهانی، آمریکا امروز با افکار عمومی ضد جنگ و وسیعتری مواجه است. امروز هم معلوم شده است که تمام اطلاعاتی که به خورد مردم

جهان دادند تا این لشکرکشی را توجیه کنند تماما دروغ بوده است و هم ماهیت خونین دموکراسی نظم نوین برای مردم جهان برملا شده است. معلوم شده دموکراسی نظم نوینی یعنی بکه تازی جوخه های مرگ اسلامی و قومی، خیابانهای ناامن، مدارس به خون کشیده، کودکان بی سرپرست، میلیونها آواره، هزاران کشته. معلوم شده دموکراسی نظم نوینی یعنی غرق شدن مردم در دریایی از بمب و اشک و خون.

اما یک بخش مهم این جبهه سوم جهانی در ایران مستقیما اسیر یک قطب این کشمکش تروریستی بر سر پروژه اتمی حکومت اسلامی اسلامی هستند. این مردم بارها با صدای بلند اعلام کرده اند نه بمب میخوانند و نه جنگ. اینها همان کارگران و زنان و جوانانی هستند که زمین زیر پای حکومت اسلامی را داغ کرده اند. کلید اصلی اجتناب از سناریوی خونین شبیه عراق در دست این مردم است. کلید اصلی در دست مردم ایران، کارگران، زنان و جوانان، و حزب کمونیست کارگری، حزب آروزهای و آرمانهای انسانی این مردم است. این مردم سرنگونی طلب میتوانند و باید هر چه زودتر، پیش از آنکه دیر شود با سرنگونی انقلابی حکومت اسلامی یک پای این معادله خونین را بشکنند و کل این معادله را بی پایه کنند. سرنگونی حکومت اسلامی، سرکرده در قدرت جنبش اسلامی در منطقه و جهان، یعنی شکستن یک پای اصلی این معادله خونین، یعنی بی پایه کردن توجیحات میلیتاریسم نظم نوینی آمریکا. با سرنگونی جمهوری اسلامی، با بی سرپرست شدن جنبش تروریستی اسلامی، دست تروریسم مقابل نظم نوینی هم بسته میشود. در منطقه بدون جمهوری اسلامی، در منطقه بدون جنبش اسلامی، آمریکا از مهمترین نقطه اتکا و توجیهش برای میلیتاریسم نظم نوینی اش در خاورمیانه محروم میشود و متقابلا جنبش اسلامی مهمترین زمینه قدرت گیریش را از دست میدهد. سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی پروژه اتمی جنبش اسلامی را با عماسه ها و دستارهایش مدفون خواهد کرد. امروز یک فرصت تاریخی در مقابل مردم ایران، در مقابل طبقه کارگر و

اساس سوسیالیسم انسان است. سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است.

یک دنیای بهتر برنامه حزب کمونیست کارگری را بخوانید!

زنان و جوانان ایران، در مقابل کسانی که در اعتراضاتشان فریاد زده اند "نه بمب، نه جنگ" قرار دارد که این نقش پیشتاز را بازی کنند. با سرنگونی جمهوری اسلامی، نه تنها از تبدیل شدن ایران به عراق جلوگیری میشود، بلکه یک منبع اصلی آدمکشان سپاه مهدی و سپاه بزر و دهها باند بی نام و نشان و خونریز در عراق هم از بین خواهد رفت. در پیچه امیدی برای مردم عراق هم باز خواهد شد. مردم معترض ایران، جنبش سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی در صف اول جلوگیری از یک سناریوی خونین منطقه ای قرار دارند. سرنگونی انقلاب حکومت اسلامی، استقرار حکومت شورایی، استقرار جمهوری سوسیالیستی، سریعترین راه اجتناب از آینده تاریک، جامعه از هم گسیخته، به خون کشیده شدن مردم ایران توسط بمبهای انتحاری اسلیمیون و بمبهای خوشه ای نظم نوین، آوارگی میلیونی و ... است. سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی سریعترین راه اجتناب از یک تراژدی عظیم انسانی است. *

توضیح درباره شائبه پراکنی های "فراکسیون" در مورد پلنوم ۲۷ حزب

کمیته های انتخابی دارد، دفتر سیاسی انتخابی دارد، اشرافیت و مجلس خبرگان هم ندارد. حزب اطلاعاتیه فراکسیون در مورد پلنوم بیست و هفتم را بی اساس میدانند، آنرا تقبیح میکنند و از اینکه بخشی از اعضای کمیته مرکزی چنین عکس العملی به عدم انتخاب خود به دفتر سیاسی نشان میدهند تاسف عمیق خود را اعلام میدارند.

حزب کمونیست کارگری ایران
۲۹ بهمن ۱۳۸۵ - ۱۸ فوریه ۲۰۰۷

سیاستها و عملکردهای کنار گذاشتن خود از دفتر سیاسی را "سازمان دادند". نگاهی به تجربه و سابقه حزب موید این است که حزب ما همیشه مسئولین و رهبران خود را بر مبنای معیارهای سیاسی و مواضع و نظرات سیاسی آنان در هر مقطع، و نه سابقه و گذشته و پیشکسوتی افراد، انتخاب کرده است. پلنوم بیست و هفت نیز دقیقاً همین طور عمل کرد. بقول منصور حکمت "این حزب کنگره انتخابی دارد، کمیته مرکزی انتخابی دارد،

همه کادرها و اعضای حزب، در این دوره حرفهای رفقای "فراکسیون" را در جلسات مختلف حزبی و غیر حزبی شنید، مطالبشان را خواند، عملکردهای آن را در مورد نوید بشارت و در قبال حزب و حزبیت دید و بر این مبنای تصمیم گرفت به این رفقا رای ندهد. این یک رای و تصمیم گیری سیاسی بود و نه یک اقدام سازمانیافته" که گوئی بدلائل توطئه گرانه نامعلومی برای حذف رفقا صورت گرفته است. این خود رفقای فراکسیون بودند که با مواضع و

فراکسیون بوفور یافت میشود. این ادعاها تماماً بی پایه و نوعی خودزنی و مظلوم نمائی بمنظور کسب وجهه برای فراکسیونی است که از لحاظ سیاسی نتوانسته است در کمیته مرکزی و بدنه حزب و در جامعه وجهه ای برای خود کسب کند. بر هر کس که بحثها و نوشته های "فراکسیون" را دنبال کرده باشد دلایل عدم انتخاب این رفقا به عضویت دفتر سیاسی کاملاً روشن است. کمیته مرکزی حزب نیز، مانند

اخیراً "فراکسیون اتحاد کمونیسم کارگری" در یک اطلاعیه علنی تصویر توطئه آمیزی از پلنوم بیست و هفتم حزب بدست داده است. در این اطلاعیه ادعا شده که پلنوم یک اقدام "سازمانیافته" برای کنار گذاشتن این رفقا بوده است و ادعا میشود "سیاست کنار گذاشتن بخشی از سناریوی است که نهایت آن اخراج رفقای فراکسیون است." در سایر نوشته ها و مصاحبه های رفقای فراکسیون نیز چنین شبهه پراکنیهائی در مورد "حذف و اخراج"

از صفحه ۱ در مبارزه برای خلاصی ...

یافته است. در این مبارزه زنان و مردان آزادیخواه ایران بخاطر رودرو قرار گرفتن با یکی مقتدرترین و مرتجعترین حکومت های ضد زن، در صف اول نبرد برای رهائی از آپارتاید جنسی و بویژه لغو حجاب قرار گرفته اند. از اینرو حمایت از مبارزه علیه لغو حجاب در ایران از اهمیت بین المللی نیز برخوردار است. مبارزه برای خلاصی از حجاب تحمیلی و قوانین آپارتاید جنسی در ایران شایسته بیشترین حمایت هاست. در این مبارزه بما پیبوندید. در برنامه های تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران بمناسبت ۸ مارس شرکت کنید.

زنده باد همبستگی جهانی برای رفع ستم به زن
پر توان باد مبارزه برای خلاصی از حجاب
زنده باد ۸ مارس روز جهانی زن

تشکیلات خارج کشور
حزب کمونیست کارگری ایران
۲ اسفند ۸۵، ۲۱ فوریه ۲۰۰۷

ناپذیر است. هر جا حجاب رشد میکند نگرش نابرابر به انسان، بی حقوقی زن و کودک، بیگانه گریزی میدان دار میشود. به این جهت مبارزه علیه حجاب بسیار با اهمیت است. امر همه کس و در همه جاست. با رشد اسلام سیاسی در اقصا نقاط جهان بی حقوقی زن نیز ابعاد جهانی تری یافته است. اکنون بی حقوقی زنان و دختران در محیط های اسلامی یک واقعیت تلخ در سراسر جهان شده است. حجاب یک معضل اجتماعی غیر قابل انکار در بسیاری از کشورهای غربی هم شده است. اسلام سیاسی اکنون جنبشی به وسعت جهان و معضلات ناشی از آن نیز بین المللی شده است.

همانطور که اسلام سیاسی به جنبش خود بعد بین المللی داده است مبارزه علیه قوانین و سنن ضد زن اسلامی مانند مبارزه برای رهائی از حجاب نیز بعد بین المللی

تلفن تماس و شماره حسابهای کمک مالی:

کمک های خود را میتوانید به این حسابها واریز کنید و یا از طریق تماس با واحدها و مسئولین حزب در کشورهای مختلف تماس بگیرید و راهنمایی بخواهید.

شماره حساب ها:

انگلیسی:

Account nr. 45477981
Sort code: 60-24-23
Account holder: WPI
Branch: wood green
Bank: Nat West

سوئد:

پست جیرو 639 60 60-3
صاحب حساب IKK

آلمانی:

Dariush safa
Konto Nr:894922303
Kredit Institut
Post bank Hannover
BLZ:25010030

کانادا:

TD Canada Trust
A. Mikanik
transit#1672
Institution#504
Acc#6235975

اگر از ایران ارسال میکنید:
میتوانید از طریق دوستانتان در خارج به حساب های فوق واریز کنید، و یا با شماره تلفن ۰۰۴۷۷۷۹۸۹۸۹۶۸ تماس بگیرید تا راه های دیگر را به شما معرفی کنیم.
نقضا میگیریم در همه موارد میزان و مشخصات مبلغ واریز شده و اسمی که باید اعلام شود را به ما اطلاع دهید.

قرار در مورد

برسمیت نشناختن فراکسیون

فعالیت فراکسیون در حزب" که در پلنوم تصویب شد برسمیت نشناختن یک فراکسیون مستلزم رای دو سوم کل اعضای کمیته مرکزی است. ازینرو در این مورد از طریق ایمیل از همه اعضای کمیته مرکزی رای گیری شد و قرار با ۳۳ رای از مجموع ۴۶ رای به تصویب رسید.

پلنوم ۲۷ کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران فراکسیون "اتحاد کمونیسم کارگری" را به رسمیت نمیشناسد و به رفقای فراکسیون توصیه میکند که این فراکسیون را منحل کنند.

توضیح دیگر کمیته مرکزی: بنا به سند موازین اساسنامه ای تشکیل و

www.wpiran.org

www.rowzane.com

www.anternasional.com

www.newchannel.tv

سایت حزب:

سایت روزنه:

نشریه انترناسیونال:

سایت کانال جدید:

آدرس تماس با حزب:

Tel: 0046-739318404

Fax: 0046- 8 6489716

Email: markazi.wpi@gmail.com

آدرس پستی

I.K.K

Box: 2110

127 02 Skärholmen - Sweden

کمک مالی به حزب

کمک مالی از کانادا - تورنتو

۱۰۰ دلار کانادا

جمشید هادیان

" ۷۴

بانو مخبر

" ۶۰

سامیه عسکری

۱۳۴۲۴ کرون

کمک مالی از ایران از طریق سیاوش دانشور

Tel: 0046-739318404

Fax: 0046- 8 6489716

markazi.wpi@gmail.com

دفتر مرکزی حزب

دو روز اعتصاب خطاری و قدرتمند معلمان

کمک و یارانه های مسکن و بیمه های درمانی رایگان اعم خواسته های معلمان را تشکیل میدهد. معلمان در روزهای ۳ و ۱۵ بهمن نیز در اعتراض به وضعیت اسفبار خود دست به تجمعات اعتراضی در مقابل مجلس اسلامی زده بودند. در تجمع روز ۱۵ بهمن بیش از هزار نفر شرکت داشتند و از شهرهای مختلف تعدادی از معلمان بعنوان نمایندگان تشکل های صنفی معلمان در آن شرکت کرده بودند. در این تجمع معلمان اخطار کردند که چنانچه به خواسته های آنها تا ۲۵ بهمن رسیدگی نشود روز ۳۰ بهمن و اول اسفند دست به اعتصاب سراسری خواهند زد.

حزب کمونیست کارگری از اعتراضات و خواسته های عادلانه و بحق معلمان قاطعانه حمایت میکند و معلمان سراسر کشور را به شرکت در اعتراضات و اعتصابات بعدی معلمان فرامیخواند. حزب از کارگران و دانشجویان و کلیه مردم آزادیخواه در سراسر کشور میخواهد که به هر شکل که میتوانند از معلمان و مطالباتشان حمایت کنند، در تجمعات آنها شرکت کنند و اعتصاباتشان را مورد حمایت قرار دهند. اعتصابات سراسری و متحد معلمان و حمایت مردم از آنها ضامن پیروزی معلمان خواهد بود.

حزب کمونیست کارگری ایران
۱ اسفند ۱۳۸۵، ۲۰ فوریه ۲۰۰۷

طبق گزارشی که به حزب کمونیست کارگری رسیده است، روزهای دوشنبه و سه شنبه ۳۰ بهمن و اول اسفند، معلمان مناطق ۲۲ گانه تهران و بسیاری از شهرهای بزرگ کشور دست به دوروز اعتصاب خطاری زدند و از رفتن به کلاسهای درس خودداری کردند. معلمان اخطار کرده اند که چنانچه به خواسته های آنها رسیدگی نشود بار دیگر در اسفندماه دست به اعتصاب خواهند زد. اعتصاب خطاری معلمان پیش درآمد اعتصابات قدرتمندتر آنان و گسترش اعتصابات کارگری است.

در تهران، بیشترین اعتصابات در مناطق جنوب تهران از جمله منطقه ۱۷ در جوادیه، منطقه ۱۹ واقع در میدان بار و میدان رجائی، مناطق ۳، ۴، و ۵ و اسلام شهر بود. از سایر مناطق تهران گزارشی به ما نرسیده است. علاوه بر تهران، شهرهای کرمانشاه، تبریز، اصفهان، مشهد، شیراز و شهرهای جنوبی فارس نیز به اعتصاب دو روزه پیوستند و اعتصاب قدرتمندی را سازمان دادند. امروز در سطح شهر تهران همه جا بحث از اعتصاب معلمان بود.

افزایش حقوق، اجرای لایحه مدیریت خدمات کشوری یعنی همسانسازی حقوق خود با دیگر کارمندان دولت، ایجاد تسهیلات لازم برای تامین مسکن و پرداخت

بلکه در نفس وجود خود جمهوری اسلامی است. جمهوری اسلامی دقیقاً به دلیل اسلامی بودنش از روینمای فکری، فرهنگی و ایدئولوژیک لازم برای گسترش مکانیسم بازار و سرمایه گذاری مناسب نیست و تنها می تواند تشدید کننده این بحران باشد. از سوی دیگر هیچ بخش دیگری از بورژوازی ایران با توجه به نبود پیش شرطهای سیاسی داخلی و بین المللی لازم برای ادغام در سرمایه جهانی به سادگی قادر به جوابگویی به بحران اقتصادی موجود نیز نخواهد بود.

پاسخ وضع فلاکتبار اقتصادی موجود از حزب سیاسی طبقه کارگر، حزب کمونیست کارگری ایران دارد. همه طرحهای بخش های مختلف بورژوازی برای حل این بحران اقتصادی به آزاد گذاشتن دست بازار در بهره کشی نامحدود از کارگران و بدتر شدن وضعیت مردم می انجامد. اما پاسخ ما بر عکس است. زندگی مردم و تامین موجبات آسایش و رفاه آنها باید در محور تولید جامعه باشد. ما مایحتاج مردم را یکی پس از دیگری از دست بازار و حیطه سرمایه داری خارج خواهیم کرد. همه باید حق داشته باشند که مسکن، بهداشت، غذا و پوشاک مناسب داشته باشند. این پیش فرض ما برای جامعه ای است که می خواهیم بسازیم. جامعه ای که با مشارکت دسته جمعی خواهیم ساخت و تولیدش را سازماندهی خواهیم کرد و از نعماتی که خود تولید کرده ایم بهره مند خواهیم شد. شرط اول برای ساختن این جامعه تازه این است که جمهوری اسلامی را از سر راه برداریم و آن اهداف و افقی را مبنای انتخاب سیاسی خود در جایگزینی با این رژیم قرار دهیم که خوشبختی و رهایی واقعی انسانها را دنبال می کند. ما و جنبش ما نماینده چنین اهدافی است.*

حسن صالحی

در حاشیه رویدادها

بن بست اقتصادی و نگرانی جمهوری اسلامی

بن بست و ورشکستگی جمهوری اسلامی در قلمرو اقتصادی ظاهراً انگیزه جمع شدن شماری از سرکردگان حکومت در نزد خامنه ای در تاریخ ۳۰ بهمن بود. در این جلسه افراد مهمی از قوای سه گانه و همچنین دبیر شورای امنیت ملی و افرادی از "مجمع تشخیص مصلحت نظام" شرکت داشتند. همین ترکیب از کله گنده های جمهوری اسلامی نشان می دهد که اوضاع اقتصادی چقدر و خیم است و نگرانی از پیامدهای سیاسی ناشی از این اوضاع چقدر در نزد حکومتیان جدی است. تورم و گرانی سرسام آور، بیکاری چند میلیونی، صنایع و مراکز تولیدی که بدلیل عدم توانایی در رقابت با محصولات وارداتی در بحران بسر می برند، فساد مالی گسترده، عدم وجود انگیزه برای سرمایه گذاری، و در همان حال فقر و فاقه گسترده ای که دامن جامعه را فرا گرفته است در کنار خطر تحریم تجاری، سیمای اقتصادی درب و داغان جمهوری اسلامی را تصویر می کند.

برای فائق آمدن بر بحران و فلج اقتصادی، رئیس حکومت اسلامی البته حرف زیادی برای گفتن نداشت. طرح او برای مقابله با این وضع در اساس چیزی جز رجعت به مفاد اصل ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی نیست که سه نوع فعالیت اقتصادی در عرصه دولتی، خصوصی و تعاونی را برسمیت می شناسد. پاسخی که اگر می توانست کارگر بیافتد طبعاً در طول ۲۸ سال گذشته جواب می داد. خامنه ای همچنین برای اینکه به اقتصاد از نفس افتاده

تلویزیون انترناسیونال

هر شب ساعت ۹:۳۰ تا ۱۱:۳۰ به وقت تهران

مشخصات فنی آنتن

Satellite: Telstar 12
Frequency: 11494
Symbol Rate: 17469
FEC: 3/4
Vertical

رادیو انترناسیونال

۴۹ متر ردیف ۶۲۲۵ کیلوهرتز

هر شب ساعت ۹ به وقت تهران